

BLOKNOT

YAĞMUR ATSIZ / Köln

Üzüm Yemek ve Bağcı Dövmek

“Avrupa bizi istemiyor!” diskuru palavradır. Zîrâ “AVRUPA” diye bir şey yoktur. Avrupa içinde muhtelif fikirler ve cereyanlar vardır. Tıpkı TÜR-KİYE diye bir şey olmadığı gibi.

Râbian Türk Diplomasisi'nin ustaca hamlesi sâyesinde Brüksel nihâyet Kıbrıs'la bağlantılı olarak sâdece Türkiye'nin değil kendinin de mükellefiyetleri olduğu gerçeğini, kerhen de olsa, kabûl etmek zorunda kalmıştır.

Şimdi sekiz fasılda tarama sürecinin askıya alınması ise pratikte hiçbir mânâ ifâde etmez, çünkü geriye kalan 26 fasıl, daha en az dört yıl müzâkereye yetecek kadar malzeme sağlamaktadır. Taraması biten fasılların resmen kapatılmayacağına dâir hükün ise, Kıbrıs konusunda anlaşmaya bağlandığına ve Türkiye, Kuzey Kıbrıs'ın izolasyonu sona erer ermez deniz ve hava limanlarını Güney Kıbrıs'a açacağına göre, top yine Brüksel'dedir.

Görüldüğü üzere Burhan Felek'in o efsânevi mahalle kahvesindeki mütekaaidler gibi incelemenden etmeden “Yandık, kül olduk, Türkiye satıldı!!!” kabîlinden feryâd ü figaan yersizdir, mesnedsizdir.

ASIL PROBLEM

Türkiye'nin Brüksel ve AB'ye tam üyelik müvâcehesinde yüzyüze bulunduğu asıl problemler, MODERN bir devlet olmanın gerektirdiği GAYRIKAABİL-İ FRÂGAT şartlara ilişkindir ki bunların başında da, GÖSTERMELİK DEĞİL GERÇEK, fikir hürriyetinin sağlanması, azınlıklardan GASBE-DİLEN vakıf mallarının iâdesi, GAYRIMEŞRÛ bir kararla kapatılan Heybeliada Ruhban Okulu'nun tekrar açılarak tamâmiyle bizim olan ve Cennet-mekân Fâtiha Sultan Mehmed Han tarafından CİHANŞÛMULLÜĞÜ (Ökümenik olduğu) tasdik edilen Patrikhâne'ye YENİDEN Türkiye'de ve bizim gözetimimiz altında eleman yetiştirmek imkânının sağlanmasıdır.

Gerisi palavradır!!!

Unutulmasın ki Türkiye'nin Avrupa'da; İngiltere, İtalya, İspanya, Portekiz, İsveç gibi kudretli dostları da vardır ve hattâ Yunanistan'daki bir nebze akli başında politikacılar bile Türkiye'nin tam üyeliğini istemektedirler, zîrâ “Kulüb”e alınmayan bir Türkiye'nin Batı Trakya'da, Ege'de ve Doğu Ak-

Türkiye ile AB arasındaki ilişkilere dâir tartışmalar yine cehâlet ve münâferet arasındaki bulanık çizgide sürüp gidiyor. Ama bu bir raks değil bir deve güreşi. Çirkin bir itişme. Bu arada objektivenin gümbürtüye gitmesi ise kimsenin pek umurunda değil. Çünkü “İstemezükçüler Koalisyonu” için maksad üzüm yemek değil bağcı dövmek.

O bağcı da AKP Hükûmeti. Bambaşka sebeplerden ötürü bu hükûmetden hoşlanmamaklığımıza, hattâ bu yönetimi tehlikeli bulmaklığımıza rağmen sırf hakkâniyet gereği onu savunmak da benim gibi birtakım (Lenin'in tâbiriyle) “**yararlı ahmaklar**”a düşüyor.

Zarar yok! Târihe dipnotu düşüyoruz ki ieride Türkiye'nin yüce menfaatleri hangi sefil ve ufak menfaatler uğruna bozuk para misâli harcanmak istenmiş bilinsin. Hangi statükocular hangi câhilleri peşlerine takıp sürüklemişler nihan kalmasın...

Kalmasın ki rahmetli arkadaşım Uğur Mumcu'nun o hârikulâde söyleyişiyle “**bilgi sâhibi olmadan fikir(!) sâhibi olanlar**” bir kere daha galebe çalması, çalması ve böylece evladlarının ve torunlarının bedduâlarını alarak kabir azâbı çekmesin!!!

DİREKDEN DÖNEN TOP

AB'nin Aralık 2006 Zirvesi'nde Türkiye'yle bağlantılı olarak alınan kararlar gerçi Türkiye bakımından bir zafer değildir ama bir hezîmet hiç değildir. Daha ziyâde Türk Hâriciyesi'nin, maalesef yine AKP Hükûmeti yüzünden biraz gecikmeli olarak, nefis bir çalımını sonucu topun direkden dönmesidir. Bu bir.

İkincisi Güney Kıbrıs'ın öyle sanıldığı üzere AB içinde herkese her istediğini yaptırabileceği “**bâtıl itikâdi**”nin doğru olmadığı böylece ortaya çıkmıştır. Bâzı yerli çokbilmişlerimizin zannı hilâfına AB içinde Güney Kıbrıs'dan yaka silkenlerin sayısı gitgide artmaktadır.

Sâlisen böylece en iz'ansızlarımızın dahî (EĞER NİYETLERİ VARSA!!!) anlayabilecekleri üzere

deniz'de başlarına nasıl bir belâ olacağını gayet iyi müdrikdirler.

Başında iç politika derdleri olmasaydı Başkan Jacques Chirac bile Türkiye konusunda başka bir tutum içerisinde bulunurdu.

Bilgi sâhibi olmadan fikir sâhibi olanlar farkında değil ama son Zirve'de Almanya Başbakanı Bayan Angela Merkel'i (bir papazın kızı olarak Türkiye'ye çok özel sebeplerden dolayı karşıdır!) frenleyerek karar metninin çok daha ağır ifâdelerle çıkmasını önleyen, o "**Türk Düşmanı**" îlân ettikleri Chirac'dır. Üstelik o Fransa, vaktiyle "**Avrupalı değil!**" gerekçesiyle(!) İngiltere'yi bile BİR DEĞİL İKİ DEFÂ veto etmiş bir Huysuz Virjin'dir...

**

İsterseniz şöyle bağlayalım:

Mütekaaidler kahvehânesinde atıp tutmak tadlıdır ama tadında bırakmak kaydıyla...
